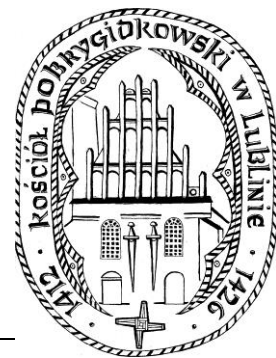
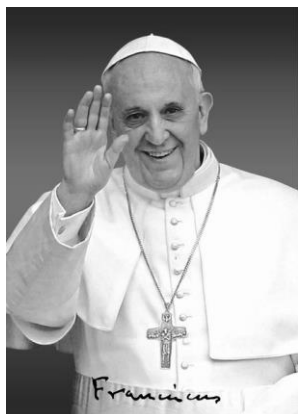

Buletyn Rektoralny

V NIEDZIELA ZWYKŁA, 10 LUTEGO 2019 r. NR 6 (349)

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA XXVII ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

*„Darmo otrzymaliście,
darmo dawajcie”
(Mt 10,8)*

Drodzy Bracia i Siostry,

„Darmo otrzymaliście,
darmo dawajcie” (Mt
10,8). Są to słowa
wypowiedziane przez
Jezusa, gdy wysłał

apostołów do szerzenia Ewangelii, aby Jego Królestwo było propagowane przez gesty bezinteresownej miłości.

Z okazji XXVII Światowego Dnia Chorego, który w sposób uroczysty będzie obchodzony w Kalkucie w Indiach dnia 11 lutego 2019 roku, Kościół – Matka wszystkich swoich dzieci, zwłaszcza słabych – pamięta, że gesty wielkodusznego daru, jak te Miłosiernego Samarytanina, są najbardziej wiarygodną drogą ewangelizacji. Opieka nad chorymi wymaga profesjonalizmu i czułości, bezinteresownych gestów, niezwłocznych i prostych, jak zwyczajny dotyk, poprzez które daje się odczuć drugiemu, że jest „ważny”.

Życie jest darem od Boga, jak napomina święty Paweł: „Cóż masz, czego byś nie otrzymał?” (1 Kor 4,7). Egzystencja, właśnie dlatego, że jest darem, nie może być uważana za zwykłe posiadanie czy prywatną własność, zwłaszcza w obliczu zdobyczy medycyny i biotechnologii, które mogłyby doprowadzić człowieka do ulegnięcia pokusie manipulowania „drzewem życia” (por. Rdz 3,24).

W obliczu kultury odrzucenia i obojętności chciałbym stwierdzić, że dar powinien być uznany za paradygmat zdolny do przeciwstawienia się indywidualizmowi i współczesnemu rozdrobieniu społecznemu, do poruszenia nowych więzi i różnych form współpracy ludzkiej między narodami i kulturami. Dialog, będący

warunkiem daru, otwiera relacyjne przestrzenie ludzkiego wzrostu i rozwoju, zdolne przełamać skonsolidowane schematy sprawowania władzy w społeczeństwie. Darowanie nie utożsamia się z czynnością dawania, ponieważ może być ono tak nazwane tylko, jeśli daje się siebie samego. Nie może to być zredukowane do zwyczajnego przekazania jakiejś własności lub przedmiotu. Różni się ono od dawania właśnie dlatego, że zawiera dar z siebie i zakłada pragnienie utworzenia więzi. Dar jest więc wzajemnym uznaniem, które jest konieczną cechą więzi społecznej. W darze kryje się odbicie miłości Bożej, która osiąga punkt kulminacyjny we wcieleniu Jezusa i w wylaniu Ducha Świętego.

Każdy człowiek jest biedny, potrzebujący i ubogi. Kiedy rodzimy się, aby żyć, potrzebujemy opieki naszych rodziców. Stąd w żadnej fazie i na żadnym etapie życia nikt z nas nie jest w stanie całkowicie uwolnić się od potrzeby i pomocy innych, nie jest też nigdy w stanie przezwyciężyć granicy bezsilności przed kimś lub przed czymś. To jest ten stan, który charakteryzuje nasze bycie „stworzeniami”. Uczciwe uznanie tej prawdy zachęca nas do pozostawania pokornymi i do praktykowania z odwagą solidarności jako cnoty nieodzownej dla istnienia.

Ta świadomość przynagla nas do działania odpowiedzialnego i przemyślanego, mając na uwadze dobro, które jest jednocześnie osobiste i wspólne. Tylko kiedy człowiek pojmuje siebie nie jako zamknięty świat, ale jako kogoś ze swej natury związanego ze wszystkimi innymi – jako „bracia” – możliwa jest praktyka solidarności społecznej, oparta na dobru wspólnym. Nie wolno nam się bać uznać siebie za potrzebujących i niezdolnych zapewnić sobie wszystkiego, czego potrzebujemy, gdyż sami o własnych siłach nie jesteśmy w stanie pokonać wszystkich ograniczeń. Nie obawiamy się tej prawdy, ponieważ sam Bóg w Jezusie pochylał się (por. Flp 2,8) i pochylał nad nami i naszym ubóstwem, aby nam pomóc i dać te dobra, których sami sobie nie jesteśmy w stanie zapewnić.

dokończenie na str. 4

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 11.02., NMP z Lourdes

7.00

7.30

11.00 +Tekla (28r.), jej mąż i rodzina

18.00 +Leszek Kapik, Eugeniusz

Wtorek, 12.02.

7.00 W intencji ofiarodawców

7.30

11.00 +Feliksa (35r.), Teofil, Feliksa, zmarli z rodziny Jarmoniów, Marianna, Krystyna, Franciszek, zmarli z rodziny Maleszyków, Helena, Marianna, Bolesława, zmarli z rodziny Koziełów

18.00 +Aleksandra Bałdyga (4r.)

Środa, 13.02.

7.00

7.30

11.00 +Antonina Gruszczyńska (34r.), Jan Gruszczyński

18.00 +Marian Falkowski

Czwartek, 14.02., św. Cyryla i Metodego

7.00

7.30

8.00 WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA

11.00 +Janina i Stanisław Raciborscy

18.00 +Stanisław (19r.), Jadwiga Mazurek

18.00 +Beata Dąbrowska (35 miesięcy)

Piątek, 15.02.

7.00

7.30

11.00 WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY

18.00

Sobota, 16.02.

7.00

8.00

11.00

18.00 O uzdrowienie i potrzebne łaski dla Henryka

VI NIEDZIELA ZWYKŁA, 17.02.

7.00

8.00 +Janina (20r.), Józef (18r.)

9.30 +Anna, Jan, Zofia, Marcin

11.00 +Franciszek, Jan, Marianna, Janina, zmarli z rodziny Bobików

12.00 +Joanna i Palemon Nowiccy oraz ich rodzice

12.00 +Sławomir (14r.), zmarli z rodziny Cichorzewskich i Krawczyńskich

13.15 +Wanda Makuła

16.00 O Boże błogosławieństwo, zdrowie i potrzebne łaski dla Zbigniewa z racji urodzin

18.00 +Leszek Wdowiak (9r.)

SŁOWO

NA NIEDZIELE

“Kogo mam posłać?

Odpowiedziałem:

Oto ja, pošlij mnie!”

Życie posyła nas do tylu zajęć i w tyle różnych miejsc na świecie, do tylu różnych osób: i tych najbliższych i tych spotykanych okazyjnie; życie daje możliwości... Jak pośród tak różnorodnej rzeczywistości, szybkiego życia odnaleźć właściwe posłanie? Czy w ogóle mam tę świadomość, że jestem posłany?

Wielką odwagą wykazał się Izajasz, wielkim zrozumieniem Bożych planów i posłania. Mimo, iż uważał się za człowieka o nieczystych wargach, a więc niegodnego, zdobywa się na odważne słowa: „oto ja, pošlij mnie!” Pośród życia, jak sam mówi, pośród ludu o nieczystych wargach odnajduje właściwe posłanie, na horyzoncie którego stoi sam Bóg!

Ta postawa Proroka dodaje nam otuchy, by ciągle na nowo odnajdywać i nasze posłanie, nawet jeśli w głębi serca uważamy się za niegodnych, ciągle na nowo, jak to uczynił kolejny bohater dzisiejszej Liturgii Słowa - św. Paweł. Słowo Boże, które słuchaliśmy dziś pełne jest posłanych. Św. Paweł – posłany w niezwykłych okolicznościach - wskazuje na ewangelię, którą przyjęliśmy i w której trwamy, tak dziś tu w świątyni, jak i w codziennym życiu.

Znamy doskonale historię Pawła. On sam jej nie kryje, mówiąc: „Jestem bowiem najmniejszy ze wszystkich apostołów i niegodzien nazywać się apostołem, bo prześladowałem Kościół Boży”. W scenie pod Damaszkiem dostępuje łaski – nowego posłania: „za łaską Boga – pisze - jestem tym, czym jestem, a dana mi łaska Jego nie okazała się daremna”.

Za niegodnego uznał się też Szymon Piotr, kiedy był świadkiem cudownego połowu za sprawą Chrystusa. On i jego towarzysze zostawili wszystko i poszli za Nim.

„Wypluń na głębie...” - to był początek posłania uczniów, uwierzyli Jego słowu, wbrew temu, co podpowiadało życie i logika, postawili na Chrystusa! I odnaleźli swe posłanie: łowić ludzi dla Chrystusa. (xjj)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

VIII rocznica śmierci Arcybiskupa Józefa Życińskiego

Metropolita Lubelski zmarł nagle 10 lutego w Rzymie, gdzie uczestniczył w pracach sesji plenarnej Kongregacji ds. Wychowania Katolickiego. Miał 62 lata. Był jednym z najbardziej świątłych hierarchów Kościoła w Polsce.

PODARUJ 1% PODATKU

**NA RENOWACJĘ ZABYTKÓW
KOŚCIOŁA POBRYGIDKOWSKIEGO,
/planowane prace renowacyjne przy
ławkach - stallach z nawy głównej/
POWIZYTKOWSKI OŚRODEK KULTURY
ul. GABRIELA NARUTOWICZA 6
20-004 LUBLIN**

KRS 0000582162

Zwracamy się z prośbą do wszystkich ludzi dobrej woli o przekazanie 1% podatku na rzecz dalszej renowacji zabytków naszego kościoła. W tym roku zaplanowano renowację ławek w nawie głównej. Możemy dokonać tego wpisując w zeznaniu rocznym numer KRS Powizytkowskiego Ośrodka Kultury, który jest wewnętrzną jednostką organizacyjną Kościoła Rektoralnego i posiada status organizacji pożytku publicznego. Informujemy, że będzie można skorzystać z pomocy Biura Rachunkowego, które się mieści przy wejściu do sklepu „U Brygidy”. Za udzielone wsparcie serdecznie dziękujemy!

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

Bezimienna 100,00 zł

Bezimienna 50,00 zł

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.**

Najbliższa we wtorek godz. 7.00

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty.**

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Święci Cyryl i Metody - Patroni Europy

Ci dwaj bracia narodowości greckiej, urodzeni w IX w. w Tesalonice i wykształceni w szkole patriarchatu w Konstantynopolu, poświęcili się głoszeniu Ewangelii w Państwie Wielkomorawskim nad środkowym Dunajem.

Cyryl i Metody prowadzili swoją misyjną posługę w jedności zarówno z Kościołem Konstantynopola, jak i ze Stolicą Następcy Piotra, dając w ten sposób świadectwo jedności Kościoła, który w tamtej epoce nie był jeszcze rozdarty przez podział na część wschodnią i zachodnią.

Wstawiennictwu tych dwóch świętych chciałbym powierzyć dążenie do pełnej jedności wszystkich wierzących w Chrystusa [...].

Wspomnienie świętych Cyryla i Metodego jest też dla mnie sposobnością, by przypomnieć chrześcijanom i wszystkim ludziom dobrej woli na naszym kontynencie o tym, co możemy określić jako «wyzwanie europejskie», to znaczy o potrzebie budowania Europy głęboko świadomej swojej przeszłości, gorliwie zabiegającej o realizację praw człowieka, solidarnej z narodami innych kontynentów w dążeniu do pokoju i rozwoju na skalę światową.

[...] wspominać dziś tych dwóch znakomitych apostołów Europy znaczy podjąć na nowo wysiłek ewangelizacji kontynentu, aby na historycznym przełomie tysiącleci mógł on zaczerpnąć nowe żywotne soki ze swych chrześcijańskich korzeni, z pożytkiem dla wszystkich europejskich narodów, dla ich kultury i pokojowego współistnienia.

bl. Jan Paweł II, 15 lutego 1998r.

Św. Walenty biskup i męczennik z III w.

W średniowieczu kult św. Walentego znany był w całej Europie. Na terenie niemieckim Święty był wzywany jako orędownik podczas ciężkich chorób, zwłaszcza nerwowych i epilepsji. Na Zachodzie, zwłaszcza w Anglii i Stanach Zjednoczonych, czczono św. Walentego jako patrona zakochanych. W związku z tym dzień 14 lutego stał się okazją do obdarowywania się drobnymi upominkami.

Relikwie św. Walentego znajdują się w dwóch kościołach Lublina: Nawrócenia św. Pawła przy ul. Bernardyńskiej i św. Mikołaja na Czwartku.

“Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie” (Mt 10,8)

Na okoliczność uroczystej celebracji w Indiach chciałbym z radością i podziwem przypomnieć postać Świętej Matki Teresy z Kalkuty, wzorca miłości, która uwidoczniła miłość Boga wobec ubogich i chorych. Jak stwierdziłem w czasie jej kanonizacji, „Matka Teresa przez całe swoje życie była hojną szafarką Bożego miłosierdzia, gotową do służenia wszystkim przez przyjmowanie i obronę ludzkiego życia, tego nienarodzonego oraz tego opuszczonego i odrzuconego. (...) Pochylała się nad osobami wyczerpanymi, pozostawionymi śmierci na poboczach dróg, rozpoznając w nich godność daną im przez Boga; zabierała głos wobec możnych tej ziemi, aby uznali swoje winy wobec zbrodni (...) ubóstwa stworzonego przez nich samych. Miłosierdzie było dla niej ‘solą’, która nadaje smak każdemu jej działaniu i ‘światłem’ rozjaśniającym ciemności tych, którzy nie mieli już nawet łez, aby płakać nad swoim ubóstwem i cierpieniem. Jej misja na obrzeżach miast i na egzystencjalnych peryferiach pozostaje w naszych czasach wymownym świadectwem Bożej bliskości wobec najbiedniejszych z biednych” (*Homilia*, 4 września 2016).

Święta Matka Teresa pomaga nam zrozumieć, że jedynym kryterium działania musi być bezinteresowna miłość wobec wszystkich, bez względu na język, kulturę, grupę etniczną czy religię. Jej przykład nadal prowadzi nas do poszerzania horyzontów radości i nadziei dla ludzkości potrzebującej zrozumienia i czułości; zwłaszcza dla tych, którzy cierpią.

Ludzka wielkoduszność jest zaczątkiem działania wolontariuszy, którzy mają wielkie znaczenie w sektorze społeczno-medycznym i którzy w wymowny sposób żyją duchowością Miłosiernego Samarytanina. Dziękuję i wspieram wszystkie stowarzyszenia wolontariackie, które zajmują się transportem i ratowaniem pacjentów, które zapewniają dawstwo krwi, tkanek i organów. Szczególnym obszarem, w którym Wasza obecność wyraża optykę Kościoła, jest ochrona praw chorych, zwłaszcza tych cierpiących na choroby wymagające specjalnej opieki, nie zapominając także o wymiarze zwiększania świadomości i profilaktyki. Wasza służba wolontaryjna w strukturach sanitarnych i domowych ma ogromne znaczenie, począwszy od opieki zdrowotnej po wsparcie duchowe. Korzysta z niej wielu chorych, samotnych, ludzi w podeszłym wieku, słabych psychicznie i fizycznie. Zachęcam Was, abyście nadal byli znakiem

obecności Kościoła w zsekularyzowanym świecie. Wolontariusz jest bezinteresownym przyjacielem, któremu można powierzyć myśli i emocje; poprzez słuchanie tworzy on warunki, w których chory, nie jest już biernym obiektem opieki, ale staje się aktywnym podmiotem i bohaterem wzajemnej relacji, zdolnym do odzyskania nadziei i lepiej przygotowanym do zaakceptowania leczenia. Wolontariat komunikuje wartości, zachowania i style życia, które w centrum mają pasję obdarowywania. W ten sposób realizuje się humanizacja opieki.

Postawa bezinteresowności powinna pobudzać przede wszystkim katolickie placówki opieki zdrowotnej, ponieważ to właśnie logika Ewangelii określa ich działanie, zarówno na obszarach najbardziej zaawansowanych, jak i w miejscach najtrudniejszych. Katolickie placówki są powołane, aby wyrażać istotę daru, darmowości i solidarności, w odpowiedzi na logikę zysku za wszelką cenę, logikę dawania, aby otrzymywać, logikę wyzysku nie zwracającego uwagi na ludzi. Wzywam Was wszystkich, na różnych poziomach, do promowania kultury bezinteresowności i daru, niezbędnych do przewyciężenia kultury zysku i odrzucenia. Katolickie instytucje opieki medycznej nie powinny wpadać w myślenie biznesowe, ale dbać o opiekę nad człowiekiem, bardziej niż o zysk. Wiemy, że zdrowie jest relacyjne, zależy od interakcji z innymi i potrzebuje zaufania, przyjaźni i solidarności. To jest dobro, którym można się cieszyć „w pełni” wyłącznie, gdy się nim dzieli. Wskaźnikiem zdrowia chrześcijanina jest radość z bezinteresownego daru.

Was wszystkich zawierzam Maryi, Uzdrawieniu chorych. Niech nam pomaga dzielić się darami otrzymanymi w duchu dialogu i wzajemnego przyjęcia, abyśmy żyli jak bracia i siostry, uważni na potrzeby jedni drugich, abyśmy wiedzieli, jak dawać z sercem hojnym i uczyli się radości z bezinteresownej służby. Z miłością zapewniam wszystkich o mojej bliskości w modlitwie i z serca udzielam Apostolskiego Błogosławieństwa.

Watykan, 25 listopada 2018 Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

Franciszek

WYDAWCA:

**Pobrygidkowski Ośrodek Kultury i Kościół Rektoralny
pw. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej w Lublinie
20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 7437019
<http://www.pobrygidkowski.pl>**